

Metoderapport Skup 2026

Åsted Norge

Det ukjente liket i Solund

Av Pernille Vegheim Dvergedal,
Espen Storsve, Ørnulf Riisnæs,
Nini Bakke Kristiansen og Eirik Johnsen

Innsender:

Pernille Vegheim Dvergedal, Åsted Norge

Kontakt: pernille.dvergedal@mastiff.no,

Tlf: 97741827

Redaksjon:

Åsted Norge, Mastiff AS, Storgata 33, 0184 Oslo

Takk til:

Caroline Farstad Sørvik, Oda Marie Flatnes, Asbjørn Olsen, Olav Rønneberg, Erik Tefre Skiple, Lucy Justin Jalea, Den norske ambassaden i Bangkok, Familien Duhino og Glenn Ulrik Våge ved Nordhordaland politistasjon.

Vinteren 2023 driver en kropp i land på Vestlandet. Mannen er tilnærmet naken, og bærer preg av å ha vært lenge i vannet. Politiet etterforsker saken, men klarer ikke finne mannens identitet. Etter åtte måneder begravnes mannen som ukjent på en minnelund i Bergen.

Dette er historien om hvordan Åsted Norge fant mannens identitet og hvordan samarbeid mellom politi og presse kan løse saker som ellers ville blitt henlagt.

Innholdsfortegnelse

1. Bakgrunn	4
1.1 En kropp blir funnet.....	4
1.2 Slik kom arbeidet i gang	4
2. Metode	5
2.1 Innsyn i politisaken	5
2.2 Fysiske spor	5
2.3 Kartlegging av ulykker med flyktninger	7
2.4 Opprinnelsesanalyse	8
2.5 Kartlegging av havstrømmer og ulykker	8
2.6 Oppsporing av sjøfolk	10
2.7 Oversikt over savnede filippinere.....	11
2.8 Tips som metode	11
2.9 Tre familier sjekkes ut.....	12
2.10 DNA-prosessen.....	13
2.11 Ubesvarte spørsmål.....	14
3. Etikk	15
4. Konsekvenser	16
5. Spesielle utfordringer	17
6. Organisering av arbeidet	18
7. Dette er nytt	18
8. Vedlegg	18
8.1 Lenker til TV-reportasjer	18
8.2 Nettartikler	19

1) Bakgrunn

1.1 - En kropp blir funnet

6. februar 2023 oppdager Harald Bontveit en kropp i sjøen utenfor Buskøy i Solund kommune. Han ringer politiet og sørger for at liket ikke driver videre med strømmen. Likfunnet blir omtalt av flere medier, og journalist Pernille Vegheim Dvergedal i Åsted Norge merker seg saken. Kort tid etter tar hun kontakt med politiet i Nordhordland.

I utgangspunktet er tanken å lage en sak om politiets arbeid med uidentifiserte lik. Politiet er positive til dette, men obduksjonen er allerede gjennomført. Det kan derimot være aktuelt at Åsted Norge ser på saken om politiet ikke klarer å identifisere mannen. Det blir derfor besluttet å avvente til politiet har kommet lenger i prosessen.

Ifølge tall fra Kripos er det siden 1940 registrert rundt 42 uidentifiserte lik i Norge. Tallet varierer fra år til år, ettersom nye metoder og opplysninger fører til at noen saker blir løst, mens nye kommer til. Åsted Norge har tidligere bidratt til å løse flere slike saker.

1.2 - Slik kom arbeidet i gang

Når et lik blir funnet, forsøker politiet å identifisere personen så raskt som mulig. I tilfeller der identiteten er ukjent og ytterligere bekreftelse er nødvendig, blir DNA, fingeravtrykk og røntgenbilder av tenner sentrale identifiseringsverktøy.

Det viser seg i denne saken at politiet har lite å arbeide med. Selv om de lykkes i å hente ut DNA fra mannen har liket ligget lenge i vannet og mangler gjenkjennbare trekk. Av klær er mannen kun iført et par sokker, og han har en snor rundt livet festet med en knapp.

Ingen personer er meldt savnet i området, og det kommer heller ingen treff på mannens DNA i det norske savnetregisteret eller gjennom Interpol.

Politiet utvikler derfor en hypotese om at mannen er utenlandsk, enten en flyktning eller en sjømann som kan ha drevet langveisfra. Dette er ikke første gang et slikt funn gjøres i Norge. I oktober 2023 blir det klart at saken går mot henleggelse og politiet er positive til at Åsted Norge ser nærmere på den.

1. november 2023 blir mannen gravlagt som ukjent på Møllendal gravplass i Bergen. Opptakene fra gravferden blir starten på en reise som halvannet år senere fører redaksjonen til andre siden av kloden.

2) Metode

2.1 - Innsyn i politisaken

Etter dialog med politiet, søkte vi innsyn i politidokumentene for å vurdere om det fantes spor å gå videre på. Politiregisterforskriften åpner for at politiet kan utlevere opplysninger dersom det kan bidra til å oppklare en sak. Dette er en skjønnsmessig vurdering for den enkelte politiavdeling.

Innsyn reguleres av politiregisterforskriften § 27-2, 3. ledd og adgang til dokumentinnsyn "kan" gis til den som har "saklig grunn" for innsyn. En journalist kan som regel argumentere med at man har saklig grunn i kraft av det journalistiske oppdraget, og at det derfor foreligger tilstrekkelig grunner til å gjøre unntak fra hovedregelen om å bevare taushet om opplysningene i saken. Dette argumentet gjelder særlig når saken er uoppklart og ikke etterforskes aktivt av politiet.

I § 9–8 i politiregisterforskriften åpnes det for utlevering av opplysninger til allmennheten i straffesaker. Også denne paragrafen kan brukes. I en identifiseringssak er det ofte ikke snakk om et straffbart forhold, men om å fastslå identitet. Politiet har derfor lite å tape på å dele informasjon, noe som også kan være et viktig journalistisk argument dersom man møter motstand.

2.2 - Fysiske spor

Gjennom innsynet fikk vi tilgang til hele saksforløpet, og funnene som ble gjort av politiets kriminalteknikere. Sokkene mannen bar hadde tydelig logo av merket «Burlington», og et gjenkjennbart design. Politiet hadde funnet sokkene til salgs på nett, og notert at de selges i fysiske butikker på Filippinene.

Snoren rundt mannens liv var festet med en knapp merket «Jag Jeans». Politiet hadde registrert at det fantes flere merker med dette navnet, blant annet et filippinsk og et australsk merke. På snoren var det også festet en gul plastsylinder, hvis funksjon politiet ikke kjente til.

Obduksjonen viste at mannen trolig var mellom 20 og 40 år gammel og mellom 164 og 170 centimeter høy. Det fantes ingen gjenkjennbare trekk på kroppen, og obduksjonen gav ingen klar forklaring på dødsårsak. Politiet hadde sammenlignet mannens DNA med enkelte savnede personer etter tips som kom inn etter medieomtale, men uten treff.

Vi startet arbeidet med de få konkrete sporene som forelå: sokkene, knappen merket «Jag Jeans» og den gule plastsylindren. Vi forsøkte blant annet å kontakte ulike klesmerker for å finne opprinnelsen til knappen, både via e-post og sosiale medier, uten å lykkes.

Vi undersøkte også bilder av klær fra de aktuelle merkene på nett for å se om vi kunne finne tilsvarende knapper. Sokkene var, som politidokumentene opplyste, til salgs flere steder i verden på nett, men ble også solgt fysisk på kjøpesentre på Filippinene. Samtidig kunne klærne være et blindspor, ettersom vi ikke visste om mannen reiste mye eller handlet klær fra utlandet.

For å se nærmere på kroppens tilstand og om det kunne gi flere svar, kontaktet vi flere eksperter, deriblant antropolog Stian Hamre og rettsmedisiner Peer Lilleng.

Ekspertene reagerte på at kroppen fortsatt var relativt hel da den ble funnet. De merket seg også den store mengden likvoks. Dette kunne tyde på at kroppen hadde ligget lenge i relativt rolig vann, eller at den ikke hadde drevet over store avstander.

Antropologen reagerte også på at det ikke var noen tenner i mannens munn. Noen tenner var trukket i god tid før døden, mens andre så ut til å ha blitt mistet nylig. Det var vanskelig å avgjøre om dette hadde skjedd før eller etter at mannen døde.

Vi kontaktet derfor Sigrid Crawl, tannlege tilknyttet ID-gruppen i Kripos. Hun forklarte at det ikke er uvanlig at tenner faller ut etter døden dersom en kropp har ligget lenge i vann, særlig ved tannkjøttsykdom som periodontitt.

2.3 - Kartlegging av ulykker med flyktninger

Ukjente lik som driver i land i Norge har tidligere vist seg å være flyktninger som har forsøkt å krysse Den engelske kanal. I januar 2022 ble levningene av et lite barn funnet ved Karmøy. [Gutten var 15 måneder gamle Artin](#) som var savnet etter en ulykke i Den engelske kanal i oktober året før. Vinteren 2015 ble en død mann funnet med en våtdrakt, på Lista. Det viste seg senere [å være en flyktning](#) som hadde forsøkt å svømme over Den engelske kanal.

Vi begynte derfor å kartlegge kjente ulykker i europeisk farvann. Vi tok kontakt med Flyktninghjelpen, som tipset oss om FN-prosjektet «Missing migrants project» i regi av FN-organisasjonen IOM. Nettsted: <https://missingmigrants.iom.int/>

Statistikken viser antall migranter som er døde eller savnet i Den engelske kanal, hvordan de døde og hvor og når ulykken skjedde:

DATESORT ASCENDING	MIGRATIO N ROUTE	CAUSE OF DEATH	DEAD & MISSIN G	WOMEN & CHILDRE N	SOURCE	
20/12/2021	English Channel to the UK		1	1	France 3, BFM Litoral	
18/12/2021	English Channel to the UK		1	0	BFM Littoral	
10/12/2021	English Channel to the UK		1	0	PRÉFECTURE MARITIME DE LA MANCHE ET DE LA MER DU NORD, Infomigrants	
24/11/2021	English Channel to the UK		23	9	French Judicial Authorities, La voix du nord	

En ulykke fremstod som særlig aktuell, da den hadde skjedd omtrent tre måneder før funnet i Solund. [39 flyktninger ble reddet opp av sjøen](#), mens fire omkom. Det viste seg imidlertid, etter kontakt med kapteinen på redningsskipet, at alle omkomne var funnet, og at det trolig ikke var flere savnede.

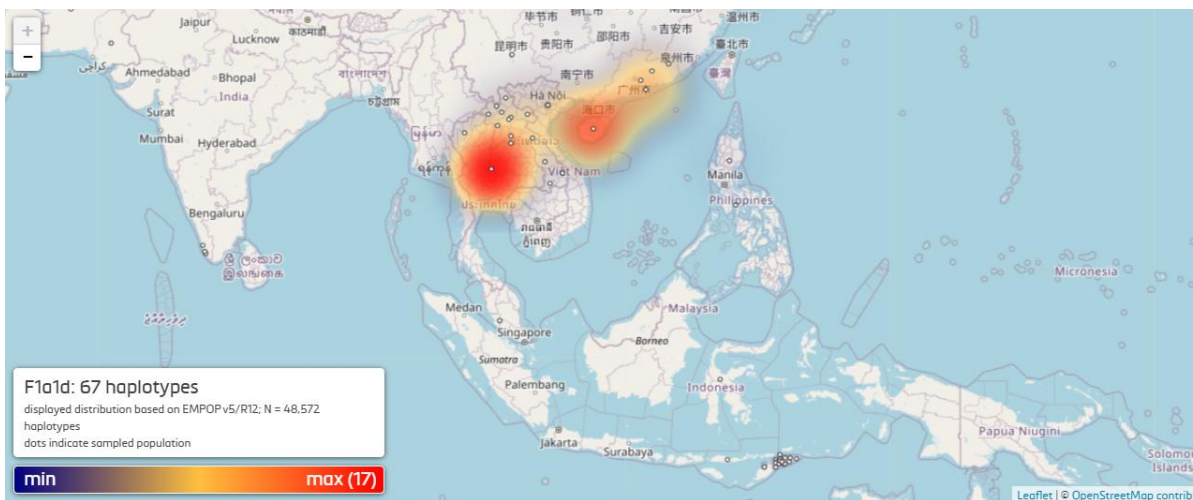
2.3 - Opprinnelsesanalyse

Ettersom både flyktning- og sjømannshypotesen fremstod som aktuelle, foreslo vi for politiet at de ba om en DNA-opprinnelsesanalyse. Formålet var å få en indikasjon på hvor mannen kunne ha sine røtter.

En slik analyse måtte bestilles av politiet. Den lokale etterforskningsledelsen hadde ikke erfaring med denne typen analyser, og vi bidro med informasjon slik at de kunne sende forespørsel til Seksjon for rettsgenetikk ved Universitetet i Oslo. Prosessen tok flere måneder.

En slik analyse kan gi en pekepinn på hvor i verden en person kommer fra, da den viser hvor forfedrene til personen som testes har røtter fra. Åsted Norge har tidligere vært med på å få en slik analyse gjennomført.

Da resultatet forelå, viste analysen svake indikasjoner på at mannen hadde røtter i Sørøst-Asia. Resultatet var usikkert, da det var få genetiske markører, men det var samtidig ingen treff andre steder i verden. Sammen med øvrige spor styrket dette sjømannshypotesen, særlig knyttet til Filippinene, hvor en stor andel av verdens sjøfolk kommer fra.

2.4 – Kartlegging av havstrømmer og ulykker

Dersom mannen var en sjømann, burde ulykken i utgangspunktet være registrert. Ifølge Sjøfartsdirektoratet skal ulykker til sjøs rapporteres inn av rederiet. Ved dødsfall har familiene til sjømenn også krav på erstatning.

Spørsmålet var likevel hvor mannen kunne ha drevet fra. Politiet hadde sendt mannens DNA til flere europeiske land der en sjømann kunne være meldt savnet, uten å få treff. Samtidig visste vi at dette systemet ikke er pålitelig, og at manglende treff ikke nødvendigvis betyr at personen ikke var meldt savnet.

Selv om alle land er pliktig til å sjekke en forespørsel om søk etter en savnet fra et annet medlemsland i sine DNA-registre, er det ikke alltid dette følges opp. Det er heller ikke alltid politiet har forsøkt å hente inn DNA fra savnede personer, da praksisen rundt dette varierer fra land til land.

For å undersøke mulige drivbaner tok vi kontakt med Havforskningsinstituttet. De kan utføre analyser som viser hvor en kropp kan ha drevet fra, basert på funnsted og antatt liggetid i vannet. I dette tilfellet var liggetiden anslått til minst tre måneder, og mulig opptil ett år.

Analysene viste at mannen måtte ha kommet fra sør for Buskøy. Både Østersjøen, Nordsjøen og områder så langt sør som Spania var teoretisk mulig. Det mest sannsynlige området var imidlertid mellom Den engelske kanal og Kattegat. En ferd fra Den engelske kanal kan ta alt fra to–tre måneder til opptil ett år, ifølge Havforskningsinstituttet.

Parallelt med arbeidet med havstrømmer kartla vi hendelser til sjøs der personer var meldt savnet eller hadde falt over bord. For å være på den sikre siden inkluderte vi ulykker fra perioden august 2021 til januar 2023.

Det viste seg raskt at det ikke finnes noen fullstendig oversikt over slike hendelser. Det finnes riktignok årlige rapporter fra blant annet European Maritime Safety Agency (EMSA), og man kan søke om innsyn i disse. I tillegg finnes det åpne nettsider som sporer skipstrafikk, som Vesselfinder.com

Vi fikk innsyn i EMSA-rapportene og brukte deres søkefunksjoner for å lete etter hendelser basert på type ulykke og tidspunkt. Denne delen av arbeidet var tidkrevende og ga dessverre få konkrete resultater.

Vi oppdaget også at rapporteringen av ulykker er mangelfull. Flere hendelser som var omtalt i utenlandske medier, var ikke registrert i EMSAs oversikter. Dette tydet på at enkelte ulykker aldri blir rapportert inn til de offisielle systemene.

I tillegg til EMSA-rapportene søkte vi etter savnede sjømenn i utenlandske aviser, ofte på lokalt språk. For å kunne gjøre dette brukte vi Google Translate til oversettelser. Gjennom dette arbeidet fant vi to ulykker som ble undersøkt nærmere, men som viste seg ikke å stemme overens med funnene på Buskøy.

2.5– Oppsporing av sjøfolk

På et tidspunkt tok vi kontakt med Sjøfartsdirektoratet for å høre om de kjente til flere ulykker eller hadde tips i saken. Det var denne dialogen som utløste det vi trodde var et gjennombrudd.

Sjøfartsdirektoratet tipset om en hendelse 12. mars 2022, da en mann forsvant fra containerskipet HMM Gdansk mellom Antwerpen og Hamburg. Mannen het Camilo, var filippinsk, og jobbet om bord på skipet. Omstendighetene kunne indikere at dette var «vår mann». Rederiet var imidlertid vanskelig å få kontakt med og da vi endelig lyktes var de svært tilbakeholdne med opplysninger. Vi besluttet derfor selv å forsøke å finne noen som hadde arbeidet om bord på skipet.

Gjennom søk på skipsnavnet på Facebook fant vi flere personer som oppga å ha jobbet på HMM Gdansk. Vi fikk så kontakt med en sjømann som hadde vært ansatt på skipet i samme tidsrom som forsvinningen. Kollegaen kjente igjen knappen med teksten «Jag Jeans» og forklarte at dette var et av de mest populære klesmerkene på Filippinene.

Han kunne også forklare hva den gule plastsynderen trolig var. Ifølge ham var dette en type amulett som brukes for å beskytte mot onde ånder. Slike amuletter er ikke uvanlige blant filippinske sjømenn og kan lages av det man har tilgjengelig. Amuletten kan bæres rundt halsen eller knyttes rundt livet. Han opplyste også at tilsvarende tradisjoner finnes i andre deler av Sørøst-Asia.

Vi kontaktet også familien til Camilo. Dette gjorde vi på en forsiktig måte. I første omgang presenterte vi oss som journalister som arbeidet med en kartlegging av ulykker til sjøs. Etter å ha fått kontakt forklarte vi hva vi egentlig jobbet med. Vi var bevisste på å ikke gi forhåpninger om identifisering, men understreket at vi undersøkte flere mulige kandidater. Denne tilnærmingen var viktig for å unngå å påføre familiene ytterligere belastning eller falskt håp.

Familien kunne bekrefte gjennom tannlegepapirer at Camilo manglet tenner, grunnet en tannkjøttssykdom og at han eide sokker av merket «Burlington». Han var også innenfor slingringsmonnet for høyde i forhold til den ukjente mannen. Mye stemte, vi trodde vi hadde rett mann.

Det viste seg imidlertid at shippingselskapet, som vi ikke hadde fått svar fra, selv hadde kontaktet politiet for å undersøke om Camilo kunne være en match. Prosessen med å sammenligne DNA var dermed allerede i gang. Dansk politi hadde nemlig DNA av Camilo tilgjengelig. Da resultatet forelå, viste det seg at det ikke var en match.

Avklaringen var svært demotiverende, særlig fordi mange forhold hadde stemt. Samtidig hadde arbeidet gitt oss ny og viktig informasjon. Buksemerket ble gjenkjent, i tillegg til sokkene og vi hadde fått en plausibel forklaring på plastsynderen. Dette styrket ytterligere hypotesen om at mannen som ble funnet i Solund var filippinsk.

2.6 - Oversikt over savnede filippinere

Til tross for et foreløpig nederlag ga vi ikke opp arbeidet med å finne en oversikt over savnede sjømenn eller alternative innganger til informasjon.

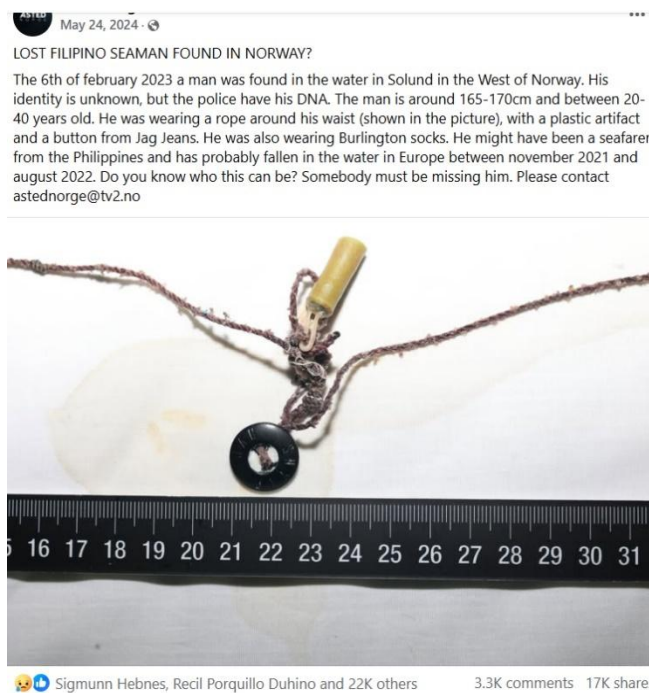
Vi tok derfor kontakt med ISWAN – International Seafarers' Welfare and Assistance Network – en organisasjon som arbeider for rettighetene til sjømenn og deres familier. Svaret var imidlertid det samme: Det eksisterer ingen samlet oversikt, verken hos myndigheter eller politiet.

Samme svar fikk vi da vi kontaktet både fagforeninger, jurister og medier på Filippinene. Det fantes heller ikke et offisielt folkeregister.

2.7 - Tips som metode

Uten en oversikt over verken ulykker eller savnede sjømenn hadde vi få spor å gå videre med. Samtidig hadde vi samlet nok materiale til å lage to reportasjer på TV. Disse ble sendt i Åsted Norge i mai 2024. Håpet var at publisering kunne føre til nye tips og bidra til å drive saken videre.

Etter at den første reportasjen var sendt, besluttet vi å publisere en egen Facebook-post der vi ba om tips om savnede filippinske sjømenn. Vi spesifiserte at vi søkte etter sjømenn som hadde forsvunnet i europeisk farvann opptil halvannet år før den ukjente mannen ble funnet på Buskøy. I posten la vi også ut bilder av sokkene og snoren med knappen og den gule plastsylindren, som vi nå antok kunne være en amulett.

For å nå ut til familier av sjømenn på Filippinene tok vi kontakt med flere norske organisasjoner med tilstedeværelse i landet. Blant disse var Sjømannskirken, den norske ambassaden og frivillige organisasjoner som Misjonsalliansen. Alle ønsket å bidra og delte posten i sine nettverk.

Da Facebook-posten ble publisert, spredte den seg raskt, spesielt i filippinske nettverk. Posten ble delt over 17 000 ganger og fikk mer enn 3 000 kommentarer. Vi mottok i tillegg svært mange tips via e-post og innboksen på Åsted Norges Facebook-side.

Det ble raskt tydelig at svært mange familier leter etter en pårørende som har forsvunnet til sjøs. Flere av ulykkene vi ble tipset om, hadde ikke dukket opp i oversiktene vi tidligere hadde kartlagt. Dette tydet på at mange ulykker aldri blir rapportert inn, til tross for at det har vært gjennomført leteaksjoner og politietterforskning.

Situasjonen var både oppmuntrende og demotiverende. Vi hadde nå mange nye spor å undersøke, men visste også at sjansen for å finne den riktige familien blant så mange tips var liten.

Vi begynte derfor å systematisere alle tipsene i et regneark. Tipsene ble sortert etter tid og sted for forsvinningen, samt fysiske kjennetegn der dette var tilgjengelig. Der det var relevant, innhentet vi ytterligere dokumentasjon, som navn, høyde, opplysninger om tanntap og navn på fartøy.

Etter gjennomgang av flere hundre tips sto vi igjen med tre sjømenn der tidspunkt og sted gjorde det teoretisk mulig at de kunne ha drevet i land på Buskøy i februar 2023.

2.8 - Tre familier sjekkes ut

I dialogen med familiene ba vi om opplysninger som kunne være relevante for identifisering, blant annet høyde, alder, tannstatus og bruk av gebiss. Vi ba også om kopi av pass, og bilder og dokumentasjon knyttet til forsvinningen.

Mest nyttig var pass, som gir nøyaktig høyde og alder og ulykkesrapportene fra skipene. Der fant vi mye informasjon om hva som kunne ha skjedd, vitner, tid og sted.

Familien til den ene sjømannen mente de kjente igjen den gule plastsylindren og fortalte at slike var vanlige blant sjømenn i deres familie. De sendte også et bilde av amuletten til en annen sjømann i familien. Den var svært lik, samtidig visste vi ikke hvor vanlig eller uvanlig akkurat denne amuletten var. Kanskje var dette noe mange sjømenn hadde. Vi hadde brent oss før på å tro vi hadde riktig mann, fordi mye passet, og var avventende denne gangen.

Flere av familiene gav altså opplysninger som delvis samsvarte med funnene i Solund, men det var også forhold som ikke stemte overens. Blant annet var mannen der familien hadde sendt bilde av plastsylindren kun vært savnet i to måneder, mens liket i Solund var anslått å ha ligget i vannet i minst tre måneder, trolig opp mot et år.

På dette tidspunktet var det nødvendig å involvere politiet tettere. Kun politiet hadde mulighet til å undersøke om det fantes DNA-materiale tilgjengelig fra den savnede eller å be om innhenting av DNA fra nær familie. Vi orienterte derfor politiet om arbeidet og funnene våre.

2.10 - DNA-prosessen

For å finne ut om en av familiene vi hadde funnet kunne være en match, var vi avhengige av at politiet var villige til å ta DNA-prøver av en nær slektning av savnede. Denne måtte så sammenlignes med DNA-prøven av mannen som ble funnet på Buskøy.

To av ulykkene var mer sannsynlig i forhold til sted. Vi valgte derfor å prioritere disse. Dette var Arnel Duhino, som ble meldt savnet fra båten Eagle Brasilia i Skagerrak 29. november 2022, og Rodel S. Largo, som ble meldt savnet fra båten Knud Reefer ved Helsingborg i Kattegat 28. oktober 2021.

Da politiet hadde vurdert informasjonen vi hadde samlet inn, tok de ansvar for den videre prosessen, som viste seg å være både tidkrevende og komplisert. Det tok lang tid før politiet fikk avklart om det i det hele tatt var mulig å innhente DNA fra familiene. Deretter tok det lang tid før DNA-testene av en nær slektning ble gjennomført.

I mellomtiden måtte vi forholde oss til familier som ventet på svar, samtidig som vi var bevisste på ikke å skape urealistiske forventninger.

Da politiet endelig fikk tilgang til DNA-materiale fra nære slektninger av de to savnede, ble prøvene sendt til analyse. Robert S. Largo viste seg å ikke være en match. Da analysen av den andre prøven var ferdig, viste resultatet at det var full treff mellom DNA fra den ukjente mannen og DNA fra sønnen i den savnedes familie. Det forelå dermed en far-sønn-relasjon, og identiteten kunne fastslås.

Mannen som ble funnet i Solund var Arnel Duhino.

Åsted Norge var til stede hos familien på Filippinene da de via Teams fikk beskjed av norsk politi om DNA-matchen.

2.11 – Ubesvarte spørsmål

Selv etter at identiteten var fastslått, gjensto det ubesvarte spørsmålet om hva som faktisk hadde skjedd med Arnel. Ingen vitner hadde sett ham falle over bord ifølge dokumentene familien hadde fått fra rederiet. Det finnes flere mulige forklaringer på forsvinningen. Duhino kan ha falt over bord ved et uhell, hoppet selv, eller blitt utsatt for en hendelse som aldri ble oppdaget av andre om bord.

Arnel Duhino forsvant fra tankskipet Eagle Brasilia i Skagerrak 29. november 2022. Skipet var på vei fra Nederland til Danmark. Forsvinningen ble meldt, og dansk politi startet etterforskning. Vi tok derfor kontakt med politiet i Nordjylland og på forespørsel sendte vi dem dokumentasjon på at familien ønsket at vi fikk tilgang til politidokumentene.

I Norge kan man be om å få politidokumenter utlevert, men det er ikke vanlig i Danmark. Derimot ble vi invitert til å komme til Aalborg og lese gjennom politidokumentene som befant seg på politistasjonen der. Vi fikk også se gjennom videoovervåkning politiet hadde hentet inn fra skipet.

Ifølge dokumentene ble det gjennomført søk, men uten resultat. Politiet hadde heller ikke gjort noen tekniske funn på skipet eller i kahytten til Duhino. Det er derfor ikke mulig å fastslå hva som faktisk skjedde. Spørsmålet om hvordan Arnel Duhino havnet i sjøen vil derfor forbli ubesvart.

Turen til Aalborg kastet med andre ord lite nytt lys over saken. Det var ingenting som tydet på at det hadde skjedd noe kriminelt, men det kunne heller ikke utelukkes.

Det vi imidlertid kunne slå fast var at dansk politi kunne spart Arnels familie for mye smerte. Dersom de hadde lagt inn den savnede sjømannens DNA i savnet-registeret i Danmark, ville det løst mysteriet mye tidligere. Dessverre er det ingen automatikk i at dette gjøres av politiet.

3) Etikk

Etiske vurderinger var sentrale gjennom hele arbeidet med saken. Identifisering av avdøde personer berører både pårørende, offentlige myndigheter og publikum, og krever stor varsomhet i alle ledd.

Fra starten av var det et grunnleggende prinsipp at journalistikken ikke skulle påføre familier ytterligere belastning eller skape urealistiske forventninger. Dette preget både researcharbeidet og måten familier ble kontaktet på.

I kontakt med pårørende presenterte vi oss alltid tydelig som journalister. Vi forklarte hva vi undersøkte, og understreket at vi arbeidet med flere mulige kandidater. På denne måten forsøkte vi å unngå at familiene tolket kontakten som en bekreftelse på identitet.

Et annet viktig etisk prinsipp var rolleavklaringen mellom presse og politi. Journalistikkens rolle var å undersøke, kartlegge og dokumentere, men ikke å formidle identitet før politiet hadde gjort dette formelt. Familiene som fikk negativt svar ble fulgt opp av oss i etterkant.

Da identiteten til Arnel Duhino ble fastslått, var det derfor politiet som først informerte familien. Først etter dette kunne vi som journalister publisere opplysningene.

Bruken av sterke visuelle virkemidler, som bilder fra gravferden og møter med pårørende, ble nøye vurdert. Opptak av sorg ble brukt med stor tilbakeholdenhet, og i enkelte situasjoner ble opptak avbrutt for å gi rom for privat bearbeiding.

Det ble også gjort nøye vurderinger av deltakelsen til Arnel Duhinos sønn, som kun var 12 år. På grunn av hans unge alder og at han var i en sårbar situasjon har vi i reportasjene hovedsakelig fokusert på mor og søster (som var over 18 år).

Gjennom hele prosjektet var vi bevisste på at saken handlet om mer enn en journalistisk oppklaring. Den handlet om et menneske som hadde mistet livet, og om en familie som hadde levd i uvisshet i over to år. Dette perspektivet lå til grunn for alle etiske vurderinger som ble gjort.

4) Konsekvenser

Identifiseringen av Arnel Duhino fikk avgjørende betydning for familien. Etter over to år i uvisshet fikk de endelig svar på hva som hadde skjedd med deres sønn og far. En grav som tidligere var anonym, fikk navn, og familien kunne gjennomføre sorgarbeidet med visshet om hvor han befant seg.

For familien var dette også viktig i møte med myndigheter og arbeidsgiver, ettersom en formell identifisering var nødvendig for å få avsluttet saken juridisk og administrativt.

Saken hadde også betydning for politiet. Gjennom samarbeidet med Åsted Norge ble en sak som i praksis var henlagt, løftet frem igjen og til slutt oppklart. Arbeidet viste at journalistisk metode, kombinert med politiets formelle virkemidler, kan bidra til å løse saker som ellers blir liggende uløst over tid.

Prosjektet avdekket samtidig begrensninger i eksisterende systemer for identifisering av omkomne, særlig når det gjelder internasjonale sjømenn.

Mangelen på oversikter over savnede sjømenn, både hos myndigheter, fagforeninger og arbeidsgivere, fremstod som en gjennomgående utfordring. Arbeidet viste hvordan ansvaret for rapportering ofte pulveriseres mellom ulike aktører, og hvordan dette kan få alvorlige konsekvenser for både identifisering og pårørendes rettigheter.

Flere av ulykkene vi kom over i arbeidet, var aldri registrert i offisielle systemer, til tross for at det hadde vært gjennomført leteaksjoner.

Også i politiets systemer ble det avslørt store svakheter. Det er dessverre ingen automatikk i at det hentes inn DNA når noen blir meldt savnet. Hadde dette vært gjort i Danmark, ville Arnel Duhino kanskje ha blitt identifisert da norsk politi sendte ut en etterlysning med DNA-profil, en såkalt «Black notice».

For journalistikken illustrerer prosjektet betydningen av utholdenhet, systematikk og vilje til å følge en sak over lang tid. Arbeidet strakte seg over to år og involverte omfattende research, internasjonal kontakt og tett samarbeid med offentlige myndigheter.

Saken viser også hvordan publikum kan fungere som en avgjørende ressurs i undersøkende journalistikk, når tips systematiseres og behandles metodisk.

Prosjektet har bidratt til økt oppmerksomhet rundt vilkårene for utenlandske sjømenn og deres familier, og rundt svakhetene i dagens systemer for rapportering og identifisering. For Åsted Norge har arbeidet styrket erfaringen med identifiseringssaker og bekreftet verdien av samarbeid mellom presse og politi.

Saken om det ukjente liket i Solund viser at journalistikk kan ha konkret, menneskelig betydning – også lenge etter at en sak formelt er avsluttet.

5) Spesielle utfordringer

Vi møtte på flere utfordringer i saken. Det var svært mange pårørende som tok kontakt med oss via sosiale medier og mail, i håp om å få svar. Svært mange av de savnede sjømennene som ble foreslått var ikke aktuelle med tanke på tid og sted for forsvinningen.

Det var viktig for oss å svare alle som tok kontakt med oss. Vi svarte også på alle spørsmål de eventuelt hadde. I de tilfelle vi trengte mer informasjon eller ville undersøke nærmere, forsøkte vi å holde forventningene til de pårørende nede og forklarte at det var flere aktuelle kandidater. Dette gjorde vi også med familien Duhino, inntil resultatet forelå.

Det var også utfordrende å skulle filme familien Duhino, både når de fikk resultatene fra DNA-testen og da de besøkte Norge. Vi forsøkte å gi de pauser, samt undersøke underveis om det var forsvarlig å fortsette å filme. I flere tilfeller snudde vi kameraene vekk, til tross for at familien ikke uttrykte at de ønsket dette. Vi hjalp også familien betydelig i gjennomføringen av reisen til Norge. Da familien ikke hadde pass eller visum til Norge, var dette en omfattende prosess vi loset dem gjennom. Blant annet tok vi kontakt med den norske ambassaden i Bangkok for å få hjelp til visumprosessen.

En ikke uventet utfordring var at selskapet som Arnel Duhino jobbet for var svært negative til at familien skulle ha kontakt med norsk presse. Da de ble klar over saken forsøkte de å snakke familien fra å møte oss. Familien ønsket imidlertid selv å ha kontakt med oss etter alt vi hadde gjort for dem. Det fikk så vidt vi vet ingen konsekvenser for familien å bli intervjuet av oss.

6) Organisering av arbeidet

Arbeidet med saken ble publisert gjennom flere artikler på TV2.no. I tillegg ble det publisert til sammen seks reportasjer i TV-programmet Åsted Norge våren 2024, samt våren og høsten 2025.

Det var reporter Pernille Vegheim Dvergedal som var ansvarlig reporter på prosjektet og holdt i det underveis. Reporter Nini Bakke Kristiansen ble koblet på da pårørende begynte å ta kontakt på mail og Facebook og bidro med å organisere informasjonen som kom inn, samt svare alle. Redaksjonsleder var først Asbjørn Olsen og deretter Olav Rønneberg.

Fotografene Espen Storve, Ørnulf Riisnæs og Henning Husøy tok både levende og stillbilder til reportasjene. Til slutt ble sakene redigert av Ørnulf Riisnæs og Eirik Johnsen i samarbeid med Pernille Vegheim Dvergedal.

7) Dette er nytt

- Åsted Norges gravearbeid gjorde at politiet kunne slå fast at den døde mannen var sjømannen Arnel Duhino og dermed gi svar til en familie som hadde levd i uvisshet i over to år.
- Identifiseringen førte til at familien fikk en dødsattest, og dermed kunne få utbetalt erstatning og oppreisning fra rederiet.
- Familien fikk besøke graven og funnstedet. De fikk også møte politiets etterforskningsleder, og ekteparet som fant den døde i skjærgården.
- De etterlatte fikk også tilbake personlige eiendeler, som hadde vært oppbevart av politiet, noe som ble opplevd som viktig for deres sorgprosess.
- Redaksjonen avslørte også at det ikke finnes noen offisiell oversikt over savnede til sjøs, og at ulykkesrapportene er mangelfulle.

8) Vedlegg

8.1 - Link til TV-reportasjer:

Likfunnet i Solund, TV 2, Sesong 17, Episode 11, 20.05.2024: [Åsted Norge | TV 2 Play](#) Ca. 26.45 inn i sendingen

En filippinsk sjømann, TV 2, Sesong 17, Episode 12, 27.05.2024: [Åsted Norge | TV 2 Play](#) Ca. 30.50 inn i sendingen

Nye svar om mystisk likfunn - TV 2, Sesong 19, Episode 12, Del 1, 10.03.2025: [Åsted Norge | TV 2 Play](#) ca 20.45 inn i sendingen

Nye svar om mystisk likfunn - TV 2, Sesong 19, Episode 12, Del 2, 10.03.2025: [Åsted Norge | TV 2 Play](#) ca 01.00 inn i sendingen

Hva skjedde med Arnel Duhino? – TV 2, Sesong 20, Episode 1, Del 1, 28.09.2025: [Åsted Norge | TV 2 Play](#) ca 33.29 inn i sendingen

Familien kommer til Norge - TV 2, Sesong 20, Episode 2, Del 2, 28.09.2025 [Åsted Norge | TV 2 Play](#) ca 00.47 inn i sendingen

8. 2 - Nettartikler:

[Likfunnet på Solund: Ingen vet hvem den døde mannen er: - Noen må jo savne han](#) TV2.no, 26.05.2024

[Mystisk likfunn: Åsted Norge løste mysteriet](#) TV2.no, 10.03.2025

[Sjømann funnet død: - Nå kan vi sove om natten](#) TV2.no, 10.03.2025

[Har samlet inn 140.000 kroner: - Hun er vår engel](#) TV2.no, 03.04.2025

[Familien til filippinsk sjømann: - Nå kan vi endelig la ham gå](#) TV2.no, 28.09.2025 (Familien kommer til Norge)

Oslo 8. januar 2026

Pernille Vegheim Dvergedal, journalist i Åsted Norge